

Liturgie

Witte Donderdag

NGK
Amersfoort Zuid

Welkom

Votum en groet

♪ **Zingen: LB 413 Grote God, wij loven U**

1 Grote God, wij loven U
Heer, o sterkste aller sterken!
Heel de wereld buigt voor U,
En bewondert Uwe werken.
Die Gij waart ten allen tijd,
Blijft Gij ook in eeuwigheid

2 Alles wat u prijzen kan,
U, de eeuw'ge, Ongeziene,
Looft Uw liefd' en zingt er van!
Alle Eng'len, die U dienen,
Roepen U nooit lovensmoe:
"Heilig, heilig, heilig" toe!

3 Heer, ontferm U over ons,
Open Uwe Vader armen,
Stort Uw zegen over ons,
Neem ons op in Uw erbarmen!
Eeuwig blijft Uw trouw bestaan
Laat ons niet verloren gaan!

Gebed

Lezing: Exodus 24:3-8

Mozes maakte het volk bekend met alle geboden en regels die de HEER had gegeven, en het volk verklaarde eenstemmig: 'Alles wat de HEER gezegd heeft zullen we doen.' ⁴Hierna schreef Mozes alles op wat de HEER had gezegd. De volgende morgen bouwde hij aan de voet van de berg een altaar en richtte hij twaalf gedenksteden op, voor elk van de twaalf stammen van Israël één. ⁵Hij droeg een aantal jonge Israëlieten op om de HEER brandoffers te brengen en stieren te slachten voor een vredeoffer. ⁶Mozes nam de helft van het bloed en deed dat in schalen, de andere helft goot hij tegen het altaar. ⁷Vervolgens nam hij het boek van het verbond en las dit aan het volk voor, en zij zeiden: 'Alles wat de HEER gezegd heeft zullen we doen en ter harte nemen.' ⁸Toen nam Mozes het bloed en besprenkelde daarmee het volk. 'Met dit bloed,' zei hij, 'wordt het verbond bekrachtigd dat de HEER met u heeft gesloten door u al deze geboden te geven.'

♪ Zingen: Opw. 462 Aan uw voet Heer

Refrein: Aan uw voeten Heer, Is de hoogste plaats;
Daarom kniel ik neer bij U.
Om bij U te zijn, is de grootste eer;
Daarom buig ik mij voor U.

Ja, ik verkies nu om bij U te zijn en om naar U te luist'ren.
In plaats van altijd maar weer bezig te zijn,
Kom ik nu tot U o Heer.

Mijn hart verlangt er naar om samen te zijn,
hier in een plaats van aanbidding.
In geest en waarheid samen n te zijn,
in aanbidding voor U.

Zoals een vader die zijn kind omarmt,
ja, zo omarmt U ook mij.
U bent een Vader
die vertroost en beschermt
en ik kom tot rust bij U.

En ik kom tot rust bij U. (2x)

Lezing: Lucas 22:1-40

¹Het feest van het Ongedesemde brood, dat Pesach genoemd wordt, was bijna aangebroken. ²De hogepriesters en de schriftgeleerden wilden Hem uit de weg ruimen en zochten naar een goede gelegenheid, want ze waren bang voor de reactie van het volk. ³Toen nam Satan bezit van Judas, bijgenaamd Iskariot, een van de twaalf. ⁴Hij ging naar de hogepriesters en tempelwachters en besprak met hen hoe hij Jezus aan hen zou kunnen uitleveren. ⁵Ze waren opgetogen en spraken af dat ze hem daarvoor geld zouden geven. ⁶Judas nam hun aanbod aan en zocht een gunstige gelegenheid om Jezus aan hen uit te leveren, zonder dat het volk het zou merken.

⁷De dag van het Ongedesemde brood, waarop het pesachlam geslacht moest worden, brak aan. ⁸Jezus stuurde Petrus en Johannes op pad met de woorden: 'Ga voor ons het pesachmaal bereiden, zodat we het kunnen eten.' ⁹Ze vroegen hem: 'Waar wilt U dat we het bereiden?' ¹⁰Hij antwoordde: 'Let op, wanneer jullie de stad in gegaan zijn, zal jullie een man tegemoetkomen die een kruik water draagt. Volg hem naar het huis waar hij binnengaat, ¹¹en zeg tegen de heer van dat huis: "De meester vraagt u: 'Waar is het gastenvertrek waar Ik met mijn leerlingen het pesachmaal kan eten?'" ¹²Hij zal jullie een grote bovenzaal wijzen die al is ingericht; maak het daar klaar.' ¹³Ze gingen op weg, en alles gebeurde zoals Hij gezegd had, en ze bereidden het pesachmaal.

¹⁴Toen het tijd was, ging Hij samen met de apostelen aanliggen voor de maaltijd. ¹⁵Hij zei tegen hen: 'Ik heb er hevig naar verlangd dit pesachmaal met jullie te eten voor de tijd van mijn lijden aanbreekt. ¹⁶Want Ik zeg jullie: Ik zal geen pesachmaal meer eten totdat het zijn vervulling heeft gekregen in het koninkrijk van God.' ¹⁷Hij nam een beker, sprak het dankgebed uit en zei: 'Neem deze beker en geef hem aan elkaar door. ¹⁸Want Ik zeg jullie: vanaf nu zal Ik niet meer drinken van de vrucht van de wijnstok tot het koninkrijk van God gekomen is.' ¹⁹En Hij nam een brood, sprak het dankgebed uit, brak het brood, deelde het uit en zei: 'Dit is mijn lichaam, dat voor jullie gegeven wordt. Doe dit, telkens opnieuw, om Mij te gedenken.' ²⁰Zo nam Hij na de maaltijd ook de beker, en zei: 'Deze beker, die voor jullie wordt uitgegoten, is het nieuwe verbond, dat door mijn bloed gesloten wordt.

²¹Maar weet wel dat degene die Mij zal uitleveren samen met Mij aan deze tafel aanligt. ²²Want de Mensenzoon moet heengaan zoals het voor Hem bepaald is, maar wee de mens die Hem zal uitleveren.' ²³Ze vroegen zich onder elkaar af wie van hen zoiets zou kunnen doen.

²⁴Toen ontstond er onder hen onenigheid over de vraag wie van hen de belangrijkste was. ²⁵Jezus zei tegen hen: 'Vorsten oefenen heerschappij uit over de aan hen onderworpen volken, en wie macht heeft laat zich weldoener noemen. ²⁶Laat dat bij jullie niet zo zijn! De belangrijkste van jullie moet de minste worden en de leider de dienaar. ²⁷Want wie is belangrijker: degene die aanligt om te eten of degene die bedient? Is het niet degene die aanligt? Maar Ik ben in jullie midden als iemand die dient.

²⁸Jullie zijn in al mijn beproevingen steeds bij Mij gebleven. ²⁹Ik bestem jullie voor het koningschap zoals mijn Vader Mij voor het koningschap bestemd heeft: ³⁰jullie zullen in

mijn koninkrijk eten en drinken aan mijn tafel, en zetelen op een troon om recht te spreken over de twaalf stammen van Israël.

³¹Simon, Simon, weet dat Satan jullie voor zich heeft opgeëist om jullie als graan te mogen zeven. ³²Maar Ik heb voor je gebeden opdat je geloof niet zou bezwijken. En als jij eenmaal tot inkeer bent gekomen, moet jij je broeders sterken.’ ³³Simon antwoordde: ‘Heer, ik ben zelfs bereid om met U de gevangenis in te gaan en te sterven.’ ³⁴Maar Jezus zei: ‘Ik zeg je, Petrus, deze nacht zal de haan niet kraaien voordat je driemaal geloochend hebt dat je Mij kent.’

³⁵Daarna zei Hij tegen hen: ‘Toen Ik jullie uitzond zonder geldbuidel, reistas en sandalen, kwamen jullie toen iets tekort?’ ‘Niets!’ antwoordden ze. ³⁶Hij zei: ‘Maar wie nu een geldbuidel heeft, moet die meenemen, evenals zijn reistas, en wie er geen heeft moet zijn mantel verkopen en zich een zwaard aanschaffen. ³⁷Want Ik zeg jullie: wat geschreven staat, moet in Mij tot vervulling komen, namelijk: “Hij werd gerekend tot de wettelozen.” Inderdaad, nu wordt voltrokken wat over Mij gezegd is.’ ³⁸Ze zeiden: ‘Kijk Heer, hier zijn twee zwaarden.’ Maar Hij zei tegen hen: ‘Genoeg hierover!’

³⁹Hij vertrok en ging volgens zijn gewoonte naar de Olijfberg. De leerlingen volgden Hem. ⁴⁰Toen Hij daar was aangekomen, zei Hij tegen hen: ‘Bid dat jullie niet in beproeving komen.’

Inleiding op het avondmaal

♪ Zingen: Avondmaalslied (Koo's Veefkind)

AVONDMAALSLIED

Tekst: Koo's Veefkind
Muziek: Bram Stellingwerf

E - re zij God die zijn Zoon heeft ge - zon - den
Lam Gods, dat weg - neemt de zon - de der we - reld,
Is niet de wijn die wij drin - ken ge - meen - schap
Zie, Je - zus komt op de wol - ken des he - mels,

in on - ze we - reld! E - re zij God die Hem
er - barm U on - zer. Lam Gods, dat weg - neemt de
met Chris-tus' of - fer? Is niet het brood dat wij
kom He - re Je - zus! Do - den ont - wa - ken en

riep uit de do - den tot een nieuw le - ven!
zon - de der we - reld, er - barm U on - zer.
bre - ken ge - meen - schap met Chris-tus' li - chaam?
le - ven - den wach - ten, kom, He - re Je - zus!

E - re zij God die ons hoop - heeft ge -
Lam Gods, dat weg - neemt de zon - de der
Eén brood voor al - len, zo - ve - len één
Heer, on - ze Red - der, wij he - ten U

ge - ven op eeu - wig le - ven!
we - reld, geef ons Uw vre - de!
li - chaam: Chris-tus' ge - meen - te!
wel - kom, kom, He - re Je - zus!

 Gebed

Kindermoment

Zegen voor wie niet aangaat

Delen van het brood

We breken voor elkaar een stuk van het brood en geven het aan de ander met de woorden: “Dit is het lichaam van Christus voor jou gebroken”

Delen van de wijn

We schenken voor elkaar wijn of druivensap in en geven het aan de ander met de woorden: “Dit is het bloed van Christus voor jou vergoten”

Delen van de soep (met open gesprek aan de hand van gespreksvragen)

1. Het avondmaal maakt Gods genade zintuigelijk voelbaar. Wat doet deze hap brood en de slok wijn met jou?
2. Op witte donderdag staan we stil bij het lijden waarin we het moeten uithouden tot Jezus terugkomt. Hoe vind jij God in tijden van lijden? Misschien heb je een voorbeeld.
3. Jezus roept mensen bij elkaar voor de maaltijd. Wat kan de ander doen om jou te helpen vanuit Gods genade te leven?
4. Jezus verandert het Pesachfeest radicaal, het nieuwe verbond is niet meer van onze inzet afhankelijk. Hoe heeft Jezus jouw leven verandert?

Dank- en voorbede

afsluitend gezamenlijk onze Vader

♪ Zingen: Psalm 116: 1, 3, 6

1. God heb ik lief, want die getrouwe Heer nam, toen ik riep, met toegenegen oren mijn woorden aan. Hij zal mij blijven horen en levenslang ben ik niet eenzaam meer.

3. Hij is goedgunstig in gerechtigheid, Hij wil zich altijd over ons ontfermen. Zijn kracht kwam mij, eenvoudige, beschermen. Rust nu, mijn ziel, de Heer heeft u bevrijd.

6. Hoe zal ik naar geloften, toen gedaan, nu danken voor de redding van mijn leven? Ik heb de kelk van 's Heeren heil geheven en noem voor heel het volk zijn grote naam.

- **Overgang naar Goede Vrijdag**
door Ds. Nathasja

Lezing: Mattheüs 26:36-56

³⁶Vervolgens ging Jezus met zijn leerlingen naar een plek die Getsemane genoemd werd. Hij zei: 'Blijven jullie hier zitten, Ik ga daar bidden.' ³⁷Hij nam Petrus en de twee zonen van Zebedeüs met zich mee. Toen Hij bedroefd en angstig begon te worden, ³⁸zei Hij tegen hen: 'Ik ben diepbedroefd, tot stervens toe. Blijf hier met Mij waken.' ³⁹Hij liep nog een stukje verder, liet zich voorover vallen op de grond en bad: 'Vader, als het mogelijk is, laat deze beker dan aan Mij voorbijgaan! Maar laat het niet gebeuren zoals Ik het wil, maar zoals U het wilt.' ⁴⁰Hij liep terug naar de leerlingen en zag dat ze lagen te slapen. Hij zei tegen Petrus: 'Konden jullie niet eens één uur met Mij waken?' ⁴¹Blijf wakker en bid dat jullie niet in beproeving komen; de geest is wel gewillig, maar het lichaam is zwak.' ⁴²Voor de tweede maal liep Hij bij hen vandaan en bad: 'Vader, als het niet mogelijk is dat deze beker aan Mij voorbijgaat zonder dat Ik eruit drink, laat het dan gebeuren zoals U het wilt.' ⁴³Toen Hij terugkwam, zag Hij dat ze weer sliepen, want ze waren door vermoeidheid overmand. ⁴⁴Hij liet hen achter, liep opnieuw wat verder en bad voor de derde maal, met dezelfde woorden als daarvoor. ⁴⁵Daarna voegde Hij zich weer bij de leerlingen en zei: 'Liggen jullie daar nog steeds te slapen en te rusten? Het ogenblik is nabij waarop de Mensenzoon wordt uitgeleverd aan zondaars. ⁴⁶Sta op, laten we gaan; kijk, hij die Mij uitlevert, is al vlakbij.' ⁴⁷Nog voor Hij uitgesproken was, kwam Judas eraan, een van de twaalf, in gezelschap van een grote, met zwaarden en knuppels bewapende bende, die door de hogepriesters en de oudsten van het volk was gestuurd. ⁴⁸Judas, die Hem zou uitleveren, had met hen een teken afgesproken. 'Degene die ik kus,' had hij gezegd, 'die is het, die moet je gevangennemen.' ⁴⁹Hij liep recht op Jezus af, zei: 'Gegroet, rabbi!' en kuste Hem. ⁵⁰Jezus zei tegen hem: 'Vriend, ben je daarvoor gekomen?' Daarop kwamen de mannen naderbij, grepen Jezus vast en namen Hem gevangen. ⁵¹Nu greep een van Jezus' metgezellen naar zijn zwaard. Hij trok het, haalde uit en sloeg de dienaar van de hogepriester een oor af. ⁵²Daarop zei Jezus tegen hem: 'Steek je zwaard terug op zijn plaats. Want wie naar het zwaard grijpt, zal door het zwaard omkomen. ⁵³Je weet toch dat Ik mijn Vader maar te hulp hoeft te roepen of Hij stelt Mij onmiddellijk meer dan twaalf legioenen engelen ter beschikking. ⁵⁴Maar hoe zouden dan de Schriften in vervulling gaan, waar staat dat het zo moet gebeuren?' ⁵⁵Toen zei Jezus tegen de mannen: 'U bent er met zwaarden en knuppels op uit getrokken om Mij te arresteren, alsof Ik een misdadiger ben! Dagelijks was Ik in de tempel om onderricht te geven, en toen hebt u Me niet gevangengenomen; ⁵⁶maar dit alles gebeurt omdat de geschriften van de profeten in vervulling moeten gaan.' Daarop lieten alle leerlingen Hem in de steek en vluchtten weg.

♪ **Zingen: Getsémane (Sela)**

De Vader die de Zoon een beker reikt,
tot aan de rand gevuld met bitterheid,
die Hem benauwt, tot wanhoop drijft.
Het water dat Hem aan de lippen staat,
een zee van zonden die Hem angstig maakt.
Hij gaat ons voor, Hij draagt ons door het lijden heen.

Zie hoe Hij aan ons lijdt, voor ons strijdt, de beker drinkt.
Wie zijn wij, dat Hij de dood in diepe nood en angst verdrinkt?

De schaduw van de dood valt in de hof,
waar Jezus worstelt met de wil van God:
de beker gaat Hem niet voorbij.
De diepte van zijn lijden, angst en pijn,
is dieper dan ons lijden ooit zal zijn.
Hij gaat ons voor, Hij drinkt ons door het lijden heen.

Zie hoe Hij aan ons lijdt, voor ons strijdt, de beker drinkt.
Wie zijn wij, dat Hij de dood in diepe nood en angst verdrinkt?

De Zoon die ons het brood, de beker reikt;
ons in zijn liefde en gemeenschap leidt,
gedenken wij in brood en wijn.
Wij drinken door zijn dood het leven in:
een zee van liefde scheidt een nieuw begin.
Nooit meer alleen, met Jezus één, totdat Hij komt.

Al wie dorst, wordt getroost in het brood, de beker wijn.
Neem het brood, proef van de wijn; gedenk dat wij vergeven zijn.

De Vader die zijn kind een beker reikt,
die overstroomt van goedertierenheid:
de wijnstok bloeit, de beker vloeit in eeuwigheid.

Zegen

Deurcollecte

Zaal in stilte verlaten

